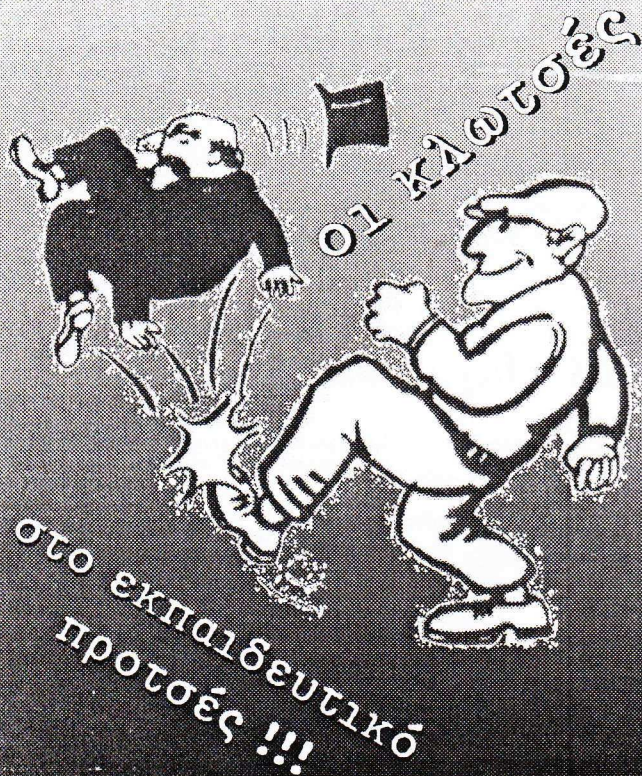

Καιρός να αρχίσουν

Το παρόν έντυπο **θα το βρείτε** στα σίγουρα -αν δε σας βρει αυτό- στα σημεία: Τρίτη διάδρομο ΑΤΕΙ // Τετάρτη εστία πανεπιστημίου // Πέμπτη κυλικείο ΑΘΕ ...από τις 11 ως τις 2 περίπου το μεσημέρι.

#01 **ATTACKto** 11/05

τακτική έκδοση άτακτων ιδεών // μοιράζεται σε σχολές

... κι αν μπορούμε να κάνουμε κάτι, τουλάχιστον

ας σπάσουμε το διανοητικό εμπόρκο ...

Ψευδαισθήσεις

Ξεκινώντας να ασχοληθούμε με το πανεπιστήμιο – και τα ζωντανά που κυκλοφορούν σε αυτό – βρήκαμε αρκετά να πούμε, να παρατηρήσουμε και για πολλά να προβληματιστούμε... Ένα αρχικό ζητούμενο ήταν να βρούμε κάποια γενικά χαρακτηριστικά του φοιτητή καταλήγοντας στην ύπαρξη κάποιων βασικών ψευδαισθήσεων που τον συνοδεύουν (ο καπιταλισμός έχει τέτοιες για όλους) όπως το αίσθημα της ανεξαρτησίας, του αυτοκαθορισμού καθώς και το γνωστό “τα καλύτερα χρόνια”.

Πράγματι με την εισαγωγή στο πανεπιστήμιο δημιουργείται μια αίσθηση ανεξαρτησίας που για την πλειοψηφία των φοιτητών οφείλεται στο ότι τυπικά χαλαρώνει το σφικταγκάλισμα με την οικογένεια. Στην πραγματικότητα δε θέλουν ή δεν τους ενδιαφέρει-συμφέρει να δουν ότι είναι σε απόλυτη εξάρτηση από αυτήν όσο και από τον άλλον ισχυρό θεσμό που λέγεται κράτος (και μεταφράζεται σε πανεπιστημιακή εκπαίδευση).

Μια *οικογένεια* που συνεχίζει να έχει τον πρώτο λόγο πάνω στην επένδυσή της, αφού παρέχει και τις καβάτζες, τις οποίες ελάχιστοι βρίσκουν το σθένος να απαρνηθούν (από αυτούς δεν εξαιρούνται βεβαίως, έχοντας και τα λιγότερα ελαφρυντικά οι διάφοροι “επαναστάτες” των σχολών).

Και ένα *κράτος* που έχει βέβαια πλήρη επίγνωση του ρόλου του πανεπιστημίου, ενός θεσμού ενταγμένου πλήρως στην καπιταλιστική λειτουργία, προορισμένος να την υπηρετήσει και να μετατρέψει τον φοιτητή σε παραγωγικό μέλος της κοινωνίας, κάνοντας συγχρόνως και τους απαραίτητους σχεδιασμούς (αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης).

Από την άλλη τι σημαίνει η φράση “τα καλύτερα χρόνια”; Τι σημαίνει διασκέδαση για τον φοιτητή; Η άποψη αυτή που στοχεύει στη διαμόρφωση ενός κυρίαρχου *life-style*, θεωρούμε ότι πατάει -εν μέρει- στην ελευθερία χρόνου του φοιτητή τουλάχιστον στα πρώτα

χρόνια, κάτι που κάνει εφικτή την ενασχόληση του με οποιοδήποτε αντικείμενο -γι' αυτό και γίνεται βασικό και εύκολο *target group* του τομέα καταναλώσης. Έτσι διαμορφώνεται μια σάπια ρουτίνα, ένα μοτίβο που, παρά τις όποιες επιμέρους διαφοροποιήσεις (ούτε από εδώ ξεφεύγουν οι διάφοροι επαναστατημένοι φοιτητές) εμφανίζεται κυρίαρχο στους φοιτητικούς κύκλους.

Στη σχέση του φοιτητή με την οικογένεια, την εκπαιδευτική διαδικασία και το *lifestyle* θα εστιαστεί κυρίως η κριτική μας μέσα από το έντυπο και τις δράσεις της ομάδας.

Προς το παρόν ψαχνόμαστε. Και πιστεύουμε ότι είναι το πρώτο βήμα σε καιρούς πνευματικής αποβλάκωσης.

Η ιστορία λέει πως όποιος αριστερά-και-πέρα πάει να μιλήσει στο πανεπιστήμιο το πρώτο για το οποίο θα μιλήσει είναι το **άσυλο**.

Μα για ποιο άσυλο ρε γαμώτο; Το άσυλο είναι ένας θεσμός το οποίο καμία σχέση δεν έχει με δημοκρατικά δικαιώματα και άλλα τέτοια. Το άσυλο είναι ένας θεσμός που φτιάχτηκε από καθηγητές την περίοδο της χούντας. Ο μόνος σκοπός για τον οποίο υπάρχει σήμερα είναι για να φυλάει τους καθηγητές και να τους επιτρέπει να συνεχίζουν ανενόχλητα την κλοπή των ειδών-ειδών κονδυλίων και την άνετη και παρασιτική ζωή (εις βάρος όλων των υπολοίπων των διανοουμένων).

Μια παρανόηση πλανάται μέσα στα κεφάλια όλων πως το άσυλο είναι κάτι το «δημοκρατικό», μια παρανόηση που πήγαζε από την αλλαγή φρουράς των ναζι καθηγητών πριν τη μεταπολίτευση με τα ξέρεις-τι-έκανα-εγώ-στο-πολυτεχνείο λιγούρια.

Μια παρανόηση που λέει πως χώρους έστω και σχετικής ελευθερίας θα τους φυλάξει η «αντίπαλη» μεριά. Το άσυλο όποτε βρέθηκε η ανάγκη να φυλάξει κάτι διαφορετικό από τους χαραμοφάδες καθηγητές, πάντοτε εξαφανίστηκε εν ριπή οφθαλμού. *Άσυλο είναι μόνο ό,τι μόνοι μας κατακτάμε και μόνο ό,τι καταφέρνουμε μόνοι μας να περιφρουρήσουμε.*

Υπάρχει μια λογική που λέει πως όλοι είμαστε το ίδιο, μια λογική που λέει πως πρέπει να ενωθεί ο εργάτης με το αφεντικό του, ο πακετωμένος με το καρφί, ο γλείφτης με τον αξιοπρεπή, μια λογική που ξέρει τι λέει και τι κάνει και αυτό που κάνει είναι να προσπαθεί να μετατρέψει την κοινωνική κίνηση σε ψήφους. Γι' αυτό και το άσυλο που τόσα χρόνια μας ζάλιζαν τελικά το σπάει σε κομμάτια για να το πουλήσει λίγο λίγο.

Και όμως ούτε τα άσυλα κατάφεραν ποτέ να προκαλέσουν ρήξεις και εξεγέρσεις, ούτε και η τεχνολογία μπόρεσε ποτέ να καταστείλει εξεγέρσεις. Οι κοινωνικές σχέσεις είναι αυτές που καθορίζουν το τι γίνεται και όχι οι (ομολογουμένως ενοχλητικές) κάμερες. Έναν χαφιέ όμως δεν τον "πιάνουν" ούτε όλες οι κάμερες ΑΕΙ και ΑΤΕΙ.

Για να τελειώνουμε, λοιπόν, κάμερες υπάρχουν γιατί κανένας δεν τις σπάει, άσυλα καταργούνται γιατί κανείς δεν τα αξιοποιεί και δεν τα περιφρουρεί.

Καλά όλα αυτά
ρε σεις ...
Κανένα παρτάκι
όπως δεν παίζει;

το lifestyle μας εξαχριώνει

Είναι ωρωί, μωαίνω στο λεωφορείο, μόλις έχω ωρολάβει, δεν έχω ζωνήσει, ακόμα χωρίς καφέ και τσιγάρο. Αυτή κάθεται απέναντί μου. Την παρατηρώ, ένα τέλειο μοντέλο της τυθοποίησης του lifestyle. Τσάντα, παπούτσια, ρούχα όλα ωροσεκτικά διαλεγμένα σύμφωνα με τις τελευταίες τάσεις της μόδας. Μωορεί να σπατάλησε ατέλειωτες ώρες στα μαγαζιά και φινικά χρήματα αλλά άξιζε. Είναι ικανοποιημένη που τα ανέκτησε γιατί αυτά δεν είναι απλά αντικείμενα, είναι φιλοσοφία, αναγκαιότητα, τρόπος ζωής. Μα πως θα μωορούσε αλλιώς χωρίς την κατανάλωση, τι θα φορούσε καθημερινά στην καρετέρια και στο ξεφάντμα τον Σαββακύριακο στο club. Όμως πίσω από τα γυαλιά μάσκα της γνωστής μάρκας καλύπτεται το κενό κλίθιο βλέμμα της. Κι εγώ συνειδητοποιώ ότι δεν είναι τόσο το ωρωινό ζήνημα που με καλάνε όσο οι άθλιες φιγούρες τους.

Ιδιωτική φύλαξη σε ΑΕΙ και ΑΤΕΙ

Οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις, οι απόπειρες βιασμών, οι κλοπές, οι βανδαλισμοί και οι άλλες παράνομες ενέργειες που καταγράφονται στην πλειοψηφία των Πανεπιστημιακών ιδρυμάτων της χώρας και στα ΑΤΕΙ έχουν λάβει το τελευταίο διάστημα την μορφή χιονοστιβάδας.

Πάτρας και στο ΑΤΕΙ τη φύλαξη του χώρου έχουν αναλάβει εταιρείες παροχής ασφαλείας.

Φοιτητές στο ΑΤΕΙ Πάτρας που ανήκουν σε αριστερά σχήματα όπως στα Ε.Α.Κ ήταν αρχικά κατά της ιδέας ανάθεσης της φύλαξης του ΑΤΕΙ από τις εν λόγω εταιρείες. Ενδεικτικό του κλίματος που έχει διαμορφωθεί σήμερα είναι η υπαναχώρηση από τις αρχικές απαιτήσεις αυτές θέσεις τους.

Δέχονται την φύλαξη του χώρου, περιορίζοντας τις αντιδράσεις τους μόνο στις κάμερες ασφαλείας που έχουν τοποθετήσει και λειτουργούν συστηματικά την τελευταία τριετία.

Την ίδια στάση έχουν υιοθετήσει ανεπισήμως και άλλα μέλη αριστερών παρατάξεων αλλά και η ΠΚΣ.

Ας δούμε όμως τι ώθησε την μεγάλη πλειοψηφία

των μελών όλων των παρατάξεων να παραδεχθούν ότι υπάρχει ζήτημα ασφαλείας στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας, να αποδεχθούν την παρουσία υπαλλήλων ιδιωτικών εταιρειών φύλαξης και να συζητούν τον επαναπροσδιορισμό της έννοιας του ασύλου.

Στο Πανεπιστήμιο της Πάτρας η κατάσταση πριν από μερικά χρόνια ήταν σχεδόν ανεξέλεγκτη. Οι διαρρήξεις και οι κλοπές ήταν συχνό φαινόμενο. Πάνω κερβίρι ηλεκτρονικοί υπολογιστές και άλλος εξοπλισμός έκαναν φτερά ενώ οι βανδαλισμοί ήταν στην ημερήσια διάταξη. Οι φοιτητές και ειδικά όσοι έμεναν στην φοιτητική Εστία είχαν να λένε για τις συνθήκες που επικρατούσαν μόλις επρόκειτο το σκώιδο.

Η διοίκηση του Πανεπι-

στημίου αλλά και τα υπόλοιπα μέλη της Πανεπιστημιακής Κοινότητας φαίνεται σήμερα ότι έχουν αναλάβει τις ευθύνες τους.

Οι πόρτες που πριν έμεναν έκλειστές τώρα κλειδώνουν. Η πρόσβαση σε τμήματα όπου φυλάσσονται και εναέσιμα υλικά είναι δυσκολότερη χωρίς αυτό να σημαίνει ότι λήθησαν όλα τα προβλήματα ως διά μαγείας. Η έκταση είναι αχανής και κοστίζει την αποτελεσματική φύλαξη δύσκολα υπόθεση. Για το λόγο αυτό οι εποχούμενοι εκπαιδευτικοί της ιδιωτικής εταιρείας φύλαξης είναι στην ημερήσια διάταξη.

Καλά όλα αυτά
ρε σεις ...
Κανένα παρτάκι
όπως δεν παίζει;

